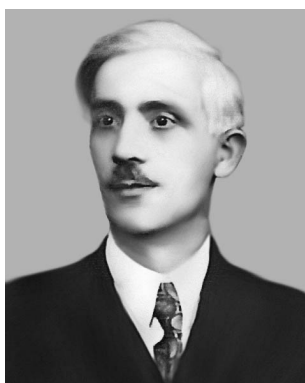

М. І. Юрійчук

Дощівник Іван Тимофійович

ДОЩІВНИК Іван Тимофійович (псевд. і крипт.: Омелян Николаєнко, Іван Підгоренко, І. Д., І-н Д-к; 04. 07. 1886, с. Банилів, нині Вижниц. р-ну Чернів. обл. – 20. 03. 1973, Бухарест) – письменник, публіцист, перекладач. Закін. філос. факультет Чернів. університету (1910). Співпрацював зі щоденником «Буковина» та його додатком «Руська рада» (1907–08), із місячником «Читальня» (1910–12). Від 1909 викладав укр. і нім. мови у 2-й Чернів. гімназії, від 1912 – у Вижниц. укр. гімназії, після закриття якої румун. владою 1921 зазнав переслідувань. Відтоді до 1941 працював учителем нім. мови в Румунії. 1944–71 мешкав у м. Думбровець, потім у Бухаресті. Друкувався у буковин. виданнях: альманасі «На шляху» (1906), г. «Буковина» (1906–08), ж. «Читальня» (1912), «Самостійна думка» (1932), г. «Час» (20–30-і рр.). Автор інтим. мінор. лірики («На народний мотив», «Пукла моя сопілонька», «Ой смутку», «Не кажи, що любиш»; усі написані до 1907); бл. 30-ти, часто автобіогр., проз. творів (оповідання, нариси): про особисте життя молоді («Розбита скрипочка», «Перепони», «Конфлікт»; усі – 1907; «Він не самий», 1908), шкільництво за австро-угор. та румун. влади на Буковині, становище учнів-українців («Язиковід», 1931), воєнне лихоліття («Юзько Буцік», 1929; «Про вічний мир», 1930), Визв. змагання українців 1917–21 («Червоний комісар», 1929; «Шматочок синього неба», 1931), життя укр. інтелігенції на еміграції («Без батьківщини», 1929), укр. поселенців у Добруджі («Стріча з доброджанськими земляками», 1929) та ін. На творчості Д. позначився вплив оповідної манери Ю. Федьковича, котрому присвятив оповідання «В Наталії» (1911) та низку статей. Написав також літ.-крит. і публіцист. статті, присвяч. життю й творчості Є. Гребінки, В. Самійленка, М. Лисенка (усі – 1912), спогади про В. Карбулицького (1909), С. Смаль-Стоцького (1938) та ін. Співукладач румун.-укр. (1963) та укр.-румун. (1964; обидва – Бухарест) словників. Переклав з румун.

мови окремі твори Й.-А. Братеску-Войнешти («Соловейко» та «Віолончеле»), Д. Патрашку («Записник добродійки Помпіль»), Н. Ґане («Цибух логофета Манолія Бугуша»), Й. Славича («Піп Волокита»), А. Влахуце («Сповідь») та ін.

Рекомендована література

1. Біографія і літературна діяльність Івана Дошівника. Вижниця, 1993;
2. Кузь О. В. Життя Івана Дошівника // Гуцул. школа. 1997. № 1;
3. Письменники Буковини 2-ї пол. ХІХ – 1-ї пол. ХХ ст.: Хрестоматія. Ч. 1. Чц., 2001;
4. Романюк М. Дошівник Іван Тимофійович // Укр. журналістика в іменах. Л., 2005. Вип. 12.

Бібліографічний опис:

Дощівник Іван Тимофійович / М. І. Юрійчук// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21160>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).